

ת"פ 26484/04/19 - מדינת ישראל נגד יניב בן עוז, אסף דולינסקי, ליאור ציוני

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כבוד השופט העמית יעקב צבן

ת"פ 26484-04-19 מדינת ישראל נ' בן עוז(עציר) ואח'

המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשמים	1. יניב בן עוז 2. אסף דולינסקי 3. ליאור ציוני

החלטה

1. ביום 11.4.2019 הגישה המאשימה כתב אישום ובו שמונה אישומים המייחסים לנאשמים עבירות סחר בסמים, אספקת סמים, קשירת קשר לסחר בסמים, יבוא סם מסוכן, סיוע ליבוא סם מסוכן וכן אחזקת סם שלא לצריכה עצמית. ביום 8.5.2019 הוגש כתב אישום מתוקן. בסעיף 4 לחלק הכללי של כתב האישום נאמר כי השיחות בין סוכן משטרה לבין נאשם 1 התנהלו כאשר מקום מושבו של הסוכן בירושלים וחלק מהמפגשים בין הנאשם 1 לסוכן התקיימו באזור ירושלים.

2. ב"כ נאשם 2 טוען כי לבית המשפט המחוזי בירושלים **אין סמכות מקומית**, שכן על פי כתב האישום מקום ביצוע כל העבירות הוא בתל אביב, יבוא הסם הנטען התבצע הלכה למעשה במחוז המרכז (נמל התעופה בן גוריון), הנאשמים מתגוררים בפתח תקווה ובתל אביב והקשר לירושלים מצומצם ביותר. מדובר במפגש אחד בודד באזור שורש ושיחות הטלפון כשלעצמן אינן יוצרות זיקה מספיקה לאזור ירושלים. לטענת הסנגור, כתב האישום הוגש בירושלים בגלל שעדי התביעה 1-29 הם אנשי ימ"ר ירושלים ואילו שאר עדי התביעה (30-44) הם באזור תל אביב והמרכז. ומכאן, המאשימה הגישה את כתב האישום תוך התחשבות באינטרסים שלה עצמה בלבד ולא של הנאשמים. בהפנותם לפסיקה (ר' בש"פ 11639/04 וכן בג"צ 6887/13) נטען כי קביעת כללי הסמכות המקומית אינה עניין טכני, עצם הגשת כתב האישום פוגעת בזכויות הפרט וקביעת מקום השיפוט במקום מגורי הנאשם חשובה להבטחת האינטרסים של הנאשם. בית המשפט הפלילי רשאי לבדוק מינהלית את החלטת המאשימה ולקבוע כי התעלמה מן הצורך והחובה להביא לידי ביטוי את האינטרסים של הנאשמים לנהל ההליך במקום שבו בפועל ובאופן מובהק בוצעו העבירות.

הסנגורים האחרים הצטרפו לטענה.

3. ב"כ המאשימה טענו כי די בכך שפגישה אחת בין הנאשם 1 והשוטרים התקיימה בקפה ארומה בשורש, זאת בנוסף לשיחות הטלפון בין הסוכן לבין הנאשם 1, ובכך התמלאה הדרישה כי העבירות או מקצת העבירות נעברו באזור

ירושלים ובכך קמה סמכות מקומית. המאשימה הפנתה לבש"פ 5383/13 בו נקבע כי כאשר מסתבר שחלק מהשיחות "שהתקיימו ביום ביצוע העסקה ממש בסמוך להשלמתה, ניהל הסוכן, לכאורה, בעודו בישראל, בסמוך לנקודת המפגש שלו עם מפעילו, בירושלים... יוצא אפוא כי לכאורה נעברה מקצת העבירה בשטח ישראל ומהווה עבירת פנים".

על פי הטענה מבחני הסמכות המקומית הם דומים.

4. עיון בכתב האישום מלמד כי אכן העבירות, רובן ככולן, בוצעו בפועל שלא באזור ירושלים. הזיקה לירושלים היא בשניים: בכל אישום ואישום התקיימה שיחה טלפונית או בדרך תקשורתית אחרת בין הסוכן שישב לכאורה בירושלים לבין הנאשם 1. די בכך לקבוע כי מקצת העבירה נעברה בירושלים. בנוסף, נוצרה זיקה (מזערית ככל שתהיה) בעצם פגישה אחת בבית קפה בשורש, הנחשב אזור ירושלים. אם כן, לכאורה מקצת העבירות נעברו באזור ירושלים ודי בכך כדי לענות על הוראת סעיף 6(א) לחוק סדר הדין הפלילי. המאשימה הפעילה שיקול דעת שבסמכותה ואין לומר כי הפעלת שיקול הדעת הייתה מופרכת מיסודה ומצדיקה התערבות.

5. לאור האמור, לבית המשפט זה יש סמכות מקומית לדון בתיק.

6. כמו כן יש לדחות את טענת הנאשמים כי יש למחוק מכתב האישום את הביטוי "סם אונס", משום שביטוי זה משרת אך ורק תכלית של השחרת הנאשמים. מדובר בביטוי שגור. ממילא על המאשימה להוכיח הן את עצם קיום הסם, ביצוע העבירות בו ומטרתו.

ניתנה היום, כ"ט אייר תשע"ט, 03 יוני 2019, בהעדר הצדדים.